

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שלישי

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:17	16:17	16:20
יציאה:	17:10	17:08	17:11
ר"ת:	17:44	17:39	17:43

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 15:59

פרשת ויצא

עלון מס': 436

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שלישי

מהי הסבה שהקב"ה מסכים לנסותו?

פסקו, שאדם לא יתן צדקה אלא אם כן ממנה עליה אדם נאמן וירא שמים שיודע איך לחלק את כספי הצדקה, על פי ההלכה. ולכן, קדם נתינתו יבדק אם העומד בראש הארגון שרוצה לתרום לו, הנו ירא שמים ובקי בהלכות צדקה, מפני שאם אינו כזה, לא יוכל התורם לבחון את השם יתברך במצות המעשרות.

הסבה שהסכים הבורא יתברך שיבחנו אותו במצות המעשרות כתב הרדב"ז בתשובותיו - בשביל שיהיה המשך קיום לומדי התורה ולעניים בעם ישראל. אמר הקב"ה: "מוכן אני שתבחנו אותי בזה, ובלבד שתפרנסו את העניים ועמלי תורה." ואע"פ שגדולי האחרונים, ובראשם מרן רבנו מרן עובדיה יוסף זצ"ל בשו"ת יחנה דעת (ח"ג סע"ו) פסקו, שיכול להחשיב פרנסת בניו הגדולים ממעשר כספים, וכך נוהגים רבים מאחינו בית ישראל. מכל מקום אין בזה את הבטחת הקב"ה לעשירות.

כדאי מאד להתיעץ עם תלמיד חכם שמפיר נושא חשוב זה. לאחר שבכר את הדברים ומצא כי העומד בראש הארגון הנו ראוי להיות אחראי לנהל קפת צדקה, יחלק את מעשרותיו למקומות כאלו, ובלבד שיתמכו בעמלי תורה ובעניים.

לכן הרוצה לזכות בהבטחה נפלאה זו, יקפיד לחשב את מעשרותיו מכל הכנסותיו במדויק, ואם קשה לו לחשב כגון שהוא עצמאי, יפנה לתלמיד חכם שיעזור לו בזה.

תנאי שלישי - מרן רבי יוסף קארו בספרו שו"ת אבקת רוכל (ס"ג) כתב בשם התלמוד ירושלמי, שצריך לתת חמישית מהכנסותיו, דהינו, אם מרויח דרך משל עשרת אלפים שקלים, צריך לתת אלפים שקלים שהם עשרים אחוזים מהרווחים. כך גם נראה שזו דעתו של הגאון מוילנה באגרת שכתב. ולמדו את זה מהפסוק שאמר יעקב אבינו: "אשר נתן לי עשור אעשרנו לך", כלומר פעמים מעשר שזה חמש.

אצל מי אתה מפקיד את ההבטחה לעשר? חשוב ביותר שיבדק היטב למי הוא תורם, מפני שאם נותן צדקה לעניים שאינם מהגנים, בגמרא (בבא בתרא ט:) מבאר שאינו מקיים בזה מצות צדקה כלל. לצערנו הרבה אנשים תמימים נופלים ברשותם של רמאים ותורמים למקומות שאינם מהגנים, ולכן הברכה אינה שורה בבייתם. לבסוף באים הם בטענות על הבורא יתברך מדוע אינו מקיים את הבטחתו.

יש החולקים על דעתם, וסוברים שמספיק לתת רק עשירית מהרווחים. מכל מקום לא יצא הדבר מידי מחלוקת. ולכן מי שיכול להדר ולתת עשרים אחוז מרווחיו, בנדאי תקיים בו הבטחת העשירות. ויש אומרים שהנותן עשירית מהרווחים מבטח לו שלא ינזק כספו, ואלו הנותן חמישית מרווחיו מבטחת לו עשירות.

לעניות דעתי, כשם שאדם לא ישקיע את כספו בעסק שהוא אינו מפיר, כך אסור לתת מעשרותיו למקום שאינו בודק את אמינותו ואת פעולותיו. ובמיוחד שבשו"ע (יו"ד רמ"ט ז)

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

בשעה טובה יצא לאור הספר המוכר

שער הבטחון המבאר

עם פרשנו של הרב יגאל כהן שלישי

במהדורת כ"ס

הספר מובע כיום 15 יחידות במחיר של 200 ש"ח והחלוקים לחברים (מחיר יחידה 15 ש"ח בלבד) ניתן לזרזם ואנחנו נחלק

לפרטים: 03-8000770

הנהגות מר

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

דאגה לכל נשמה

על דלתו של רבקה הראשי של צרפת הגאון רבי יוסף סטרוק זצ"ל, התדפק יום אחד שליח מטעם הכמר הראשי של פריז, ובפיו בקשה להפגש עמו ביחידות ובחשאי.

לפני הגיע הרב לפגישה, חשף בפניו הכמר את סוד חניו וגלה כי הוא יהודי! הכמר ספר שבצעירותו נשבה לבין הגויים, ונתעלה אצלם בשל פשרונו הגדול עד שמנו אותו ל"ראש הכמרים". נעדין אף על פי שנעשה כמר - ישראל הוא והניצוץ היהודי בולע בקרב, אך בעת פשוהא כבר בגיל מבוגר, אין לו את האמץ לקום ולפרש מהנצרות ולחזור לדת ישראל. "אבקש מהרב בקל לשון של בקשה", סיים הכמר שנשבה, "שלאחר מותי ידאג לעשות לי 'עלוי נשמה'".

הרב סטרוק לא נדע קצת מה לעשות במקרה זה, ולכן נגש לגדול הדור מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל וספר לו על בקשתו החרגה של הכמר.

מרן הדריכו שפאשר נמות הכמר, ישתדל לארגן מנין יהודים שישתתפו בהלנה בלי לעורר חשד, וכשיגיעו למקום שאין בו צלב או פסל יאמרו שם פסוקים מסוימים וכן יאמרו קדיש לעלוי נשמתו! והנה לאחר שסיים מרן את דבריו, החל לפתע לבכות. "מדוע כבודו בוכה?" נהלה הרב סטרוק.

"אני בוכה", השיבו מרן, "על אותה נשמה נדחה, יהודי כמר שנשבה לבין הגויים ולא זכה לחיות כל חניו פיהודי..."

התפעל הרב סטרוק מרגישותו העצומה של מרן לכלל ישראל, עד שהוא בוכה בדמעות שליש פאשר הוא שומע על נשמה מעם ישראל שהתעקבה בין האמות והניצוץ היהודי שבה לא פכה! (אוצרותינו - מועדים).

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: שלום כבוד הרב, אני כהן ונפצעתי ברגל ויש לי גבס אבל אני יכול לדרוך על הרגל, רק שרואים בכף הרגל את הגבס, האם מותר לי לעלות לברכת כוהנים?

תשובה: אם ניכר ורואים שיש גבס ברגליו, לא יעלה לדוכן (אע"פ שיכול לעמוד, היות ומסיח את דעתם של הציבור שמסתכלים עליו) ואם התרגלו אליו שהוא כבר נמצא בשכונה שלו 30 יום עם הגבס אזי יכול לעלות, רק בשכונה שלו (מרן ס' כ"ח סעיף לא)

שאלה: יש לי בבית כמין פסל בצורת פומה, האם אפשר להשאיר אותו כך שלם או שצריך לשבור לו קצת מהפנים?
תשובה: כל הצורות של בעלי חיים מותר חוץ מצורת אדם, אפילו שהם שלמים, ורק צורת אדם אסור לקיימו וצריך להוריד לו איבר.

שאלה: יש אצלנו בבית הכנסת יהודי שמתחיל להתחזק שבא לתפילה בשבת עם מטריה ויודע אני שאם אעיר לו עלול להיפגע ואינו יבוא כלל לבית הכנסת, האם עדיף שיתפלל בבית ולא יבוא או שיבוא עם מטריה?
תשובה: זו שאלה רגישה והתשובה לזה כל מקרה לגופו, מכל מקום היות ויתכן שכל מה שיש לאותו יהודי זה התפילות בשבת והיות ויש פוסקים שמתירים מצד הדין ללכת עם מטריה (עיין חזו"ע שבת ה) וגם מי שאוסר כל האיסור הוא מדרבנן, לכן הייתי מציע לא להעיר לו ישירות ולדבר על זה באופן כללי ולהודיע בציבור שאסור ללכת בשבת עם מטריה, ולאט לאט יתקרב בעז"ה.

שאלה: האם מותר להניח בגד קצת רטוב על הרדיאטור בשבת כדי שיתייבש?

תשובה: אסור להניח בגד על הרדיאטור מפני שהמים שבתוך הבגד עלולים להגיע לחום שהיד סולדת בו והוי מבשל בשבת וגם אסור משום מלבן. עיין מרן ס' רכ"ו.

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

דוד ויהונתן נפגשים לראשונה

לאחר שהרג דוד את גוליית, החלה שמשו להאיר בעולם, ושאלו אהב את דוד, אך אהבה זו סרה במהירות כתוצאה ממעשה שהיה, גוליית, גרם לעם ישראל להיות שרויים בפחד נוראי במשך ארבעים יום, ולאחר מותו פרצה שמחה מליבות עם ישראל, שאול המלך ערך 'תהלוכת ניצחון' בערי ישראל, כשדוד מחזיק בידו את ראשו הכרות של גוליית, כשמטרתו לגרום בצורה ויוזאלית לשחרר את הפחד מליבות האנשים, שאין להם לחשוש מפניו, כעין זה מובא בגמרא (פסחים ק"ח ע"ב), לאחר קריעת ים סוף חששו בני ישראל, שמא גם המצרים ניצלו כמותם, וכעת הם עולים ליבשה ממקום אחר, מה עשה הקדוש ברוך הוא לפלוט את גופות המצרים ליבשה, ורק כשראו בני ישראל את מצרים מת על שפת הים, נחה דעתם.

המשפט שעורר את העיינות

ב'תהלוכת הניצחון' השמחה היתה כה גדולה,

וגם כל הנשים יצאו לראות את שאול המלך, הנביא מתאר את אשר התחולל ברחובות הערים (שמואל א יח, ו) ונתצאנה הנשים מקל ערי ישראל לשיר והמחלות לקבאת שאול המלך, בתפנים בשמחה ושלשים, בשמחתם, אמרו הנשים משפט שעורר את שנאתו של שאול כלפי דוד, וכך אמרו (שמואל א יח, ז) "הכה שאול באַלְפִּי, וְדָוִד בְּרִבְבֵיתוֹ", למשפט זה יש משמעות חיובית וגם משמעות שלילית, המשמעות החיובית, ששאל נצרך לכמה אלפי אנשים להכות את הפלישתים כפי שקרה במלחמת המכמש, ואילו דוד נאלץ לכמה רבבות מישאל על מנת להילחם בפלישתים, כפי שהיה לאחר הריגת גוליית, כשנסו הפלישתים ודוד רדף אחריהם יחד עם רבבות מבני ישראל, לעומתו שאול המלך נצרך לקהל מועט כדי לנצח את הפלישתים שהגיעו עם צבא רב (שמואל א יג, ה) "כחול אָשֶׁר עַל שַׁפֵּת הַיָּם", ולכן מעלתו גדולה מדוד שנוקק לקהל מרובה כדי להניס את הפלישתים.

אך שאול בחר לשמוע את הפרשנות השלילית, שכוונת הנשים לומר ששאל היכה רק אלפי פלישתים, ואילו דוד המלך היכה רבבות

פלישתים, על משקל הפסוק (תהלים צא, ז) "יפל מצדך אֶלְפִי, וּרְבֵבָה מִיַּמִּינֶךָ", כאשר יד שמאל שהיא היד החלשה, מכה אלף אויבים, ולעומת זאת יד ימין שהיא היד החזקה, מכה עשרת אלפים אויבים, ומכאן הבין שאול המלך שהם מכנים אותו כיד שמאל, דהיינו שאינו מסמל את עיקר הנהגת העם, כשם שיד שמאל היא היד החלשה, ואילו את דוד מכנים כיד ימין, לרמוז שהוא ראוי להיות עיקר הנהגת העם, ולכן אמר שאול בליבו (שמואל א יח, ח) "לְדָוִד רֵבָבוֹת, וְלִי נִתְּנוּ הָאֶלְפִים, וְעוֹד לוֹ אֶךְ הַמְּלוּכָה".

ונשאלת השאלה, מדוע חשש שאול המלך שאהדת העם לדוד תגרום לו לאבד את המלוכה?

החיד"א ('חומת אנך' שמואל א יח, ח) מבאר, שחרה לשאול שהזכירו את שמו ללא תואר מלכות, וכאילו השוו את כבודו של דוד, לכבודו של שאול המלך, ולכן אמר 'ועוד לו', דהיינו, שאף אם היו משבחים את דוד שהיכה יותר מרבבות, לא היה אכפת לו, ומה שהפריע לו זה הלשון 'אך המלוכה', כלומר שלא הזכירו את שמו עם תואר מלכות.

להזמנת כל ספרי הרב אליהו עמר, ננסו לאתר "אופקים בוקס"

בשבעה והולו לוח יתבוד
ספרים את לדודי
כי יצא לאור הספר
"הרב יגאל כהן"
פרק מחשבת אמת ומנוח
ישנות, אמת ה' וחסד חללים
05-8000770
yigal-amir@mail.ru
הוצאת הספרים הירושלמית

שותפים!
ממשיכים בבניה
ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!
ניתן להנציח להצלחת/לרסואת/לע"ז
03-8000770

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א 2 - 3 דקות ביום להצטרפות חינני: 054-8502066

אמא שלי מתפללת!

מעשה שהיה כך היה..

מיטל השדכנית המדופלמת, ישבה במשרדה ומחוץ לדלת חיכו עשרות ננות בכדי לשבת בפגישה היכרות ראשונית עם השדכנית.

מיטל נפגשה עם אחת אחת במאור פנים ובנחמדות, שאלה את אותן שאלות בנאליות, בתקווה למלא את דף הרושם הראשוני בכדי לנסות לשדך את המיועד, בסיעתא דשמיא..

בהגיעה תורה, נכנסה לחדר מיכל, במראה החיצוני הייתה נראית רחוקה קצת משמירת תורה ומצוות.

מיטל התחילה לשאול אותה על השאיפות שלה והרצונות בעתיד.. ובשאלה מה את יכולה לספר לי על עצמך.. במפתיע היא ענתה: "אל תראי אותה ככה, אני באה מבית שאמא שלי מתפללת 3 תפילות ביום..."

אף אחד לא שאל אותה על אמא שלה או על משפחתה, ובכל זאת זה מה שהיא בחרה לספר על עצמה, אמא שלה מתפללת 3 תפילות ביום – כמה זה חדר לאותה בחורה, כמה זה חרוט בזכרונה ובליבה, שזה מה שהיא אומרת כשהיא מתארת את עצמה ואת ביתה העתידי.

מדהים עד כמה זה משמעותי! האמא, האווירה בבית, הקדושה.. לא משנה מה עובר על הילדים במסלול חייהם – יש דברים שהם אינם שוכחים. ואנחנו האחראיים על מה שהם לא ישכחו.. לטוב ולמוטב.

ולא רק שהם זוכרים, אלא זה ממש טבוע בנפשם.. גם אם עוברים מה שעוברים – האווירה בבית, ריח האוכל, אמא מתפללת בצד החדר ומזילה דמעה, מדברת עם בורא עולם – אלו דברים שבוודאי נחרטים ומעצבים את נפש הילדים. ומתישהו הנשמה רוצה לחזור לאווירה הנעימה הזו של הבית הנעים..

בחזרה הזו, שהייתה צעירה למדי, נראית שעברה כל מיני דברים בדרך, שלא תואמים את רוח ביתה – אך בכל זאת! זה מה שהיא בחרה לומר.. בהרגשה שלה, היא באה מבית של אמא שמתפללת – זה העיקר. זה מה שהיא בחרה להגיד על עצמה בזמן שאלות לשידוכים.

מדהים לראות עד כמה אמא משפיעה.. אין לנו מושג עד כמה המעשים שלנו חשובים. עד כמה הצניעות שלנו מושפעה על נפש הילדים, הרב הגאון יגאל כהן שליט"א אומר כי ככל שהאישה יותר צנועה היא זוכה לבנים יותר צדיקים.. נהיה בטוחות שזה מטביע חותם בנפש – שאי אפשר למחוק לעולם. גם אם כרגע זה לא נראה כלפי חוץ, אישה שהיא צנועה באמת, תדע, שהצניעות שלה בוודאות משפיעה! שמתיהו, איפשהו, הבן או הבת שלך יגידו או פשוט ירגישו... "אל תראו אותי ככה, אמא שלי צנועה!!". הקדושה בבית, האווירה הנעימה, החום והאהבה מושפעים ישירות מהאמא. וזה משהו שרוצים לחזור אליו..

שרוצים אמא מתפללת בבית, מדברת עם השם, מכניסה את בורא עולם לכל מציאות ואומרת בכל הזדמנות שהכול לטובה – זוהי הרגשה שלא יוצאת מהראש, ועם השנים והזמן בוודאי תשפיע לטובה.

אז גם כשקשה לנו, נזכור שיש פה נשמות מתוקות שניתנו לנו כפיקדון. האם נמעל בו? האם נתפתה לעולם הזה שכל כך מפתה.. או נתגבר ונראה לבורא עולם שאנחנו אוהבות אותו יותר מכל אופנה / טכנולוגיה וכל מה שכביכול "מתקדם" רק מרחיק מאיתנו את האמת התמימה והפשוטה, שהקב"ה ברא את העולם והוא יודע הכי טוב מה מועיל ומה מזיק לנו.

ונדע שהילדים מרגישים הכול. מה חשוב לנו באמת ומה משחק.. נעשה חישוב מסלול מחדש - כל אחת עם עצמה, איך היא רואה את הילדים שלה בעתיד, מה היא צופה בביתה, מה היא הייתה רוצה שילדיה ילמדו ויספגו.. והאם היא נראית ומתנהגת כאותה פנטזיה.. לאט לאט נתקרב לשם.. מתוך אמונה, שמחה וטוב לבב!

"ויהלם והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עליהם יורדים בו" (כה, יב)

בספר מדרש אליהו מובא ש"סולם" בגימטריא 136 וכן "ממון" בגימטריא 136.

אומר הפסוק: "והנה סולם" - על ידי שלאדם יש כסף הוא חושב שהוא "מוצב ארצה" - כלומר שכוחו ועוצם ידו עשו זאת, אבל הוא שוכח שבעצם "ראשו מגיע השמימה" - הקב"ה מחליט מה כל אחד ואחד יקבל ויש לו שליחים - "מלאכי אלקים עולים ויורדים בו" - יש אדם שעסקיו עולים ומצליח, ויש אדם שיורד מנכסיו.

ועל זה שואל המדרש למה דוקא סולם נמשל פה? והביא על זה משל- לבעל הבית שסמך את סולמו על הקיר, ופתאום שומע את השלב הראשון שאומר - תראו כולם אני מספר אחד! אני מעל כולם!

שמע זאת הבעל הבית ומיד הפך את הסולם, עכשיו השלב הראשון יודע שאין לו מה להתפאר כי בין רגע מצבו התהפך מלמעלה למטה, מהגבוה ביותר לנמוך ביותר.

כך גם הנמשל - "אל יתהלל עשיר בעושרו" (ירמיהו ט, כב) כי בין רגע אדם יכול להפסיד את כל ממונו כמו בסולם ואז ישאר בלא כלום.

(פניני הבן איש חי)

"וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר לְאֹמֶר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרֵנִי בְּדַרְךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וְבָגֵד לְבָשׁ: וְשָׁבְתִי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה ה' לִי לֵאלֹהִים" (כח, כ-כא)

רש"י אומר "ושבתי בשלום" - שלא אלמד ממעשיו הרעים של לבן.

לכאורה, מה מביא את רש"י לפרש כך ולא לפרש שיחזור שלם מבחינה גופנית?

זאת נבין מהמעשה הבא-

פעם הרב בית הלוי הגיע לעיר פלונית ותלמידו בא לבקרו וללוות אותו.

הרב שאל אותו - "מה אתה עושה פה היום?".

התלמיד ענה "יש לי חנות סוכר וב"ה היא מצליחה מאוד".

לאחר מכן שוב הרב שואל אותו "מה אתה עושה פה היום?".

והתלמיד משיב - "אמרתי לרב יש לי חנות סוכר משגשגת".

ואז הרב שאל בפעם השלישית - "מה אתה עושה פה היום?".

התלמיד שאל את הרב: "למה הרב שואל אותי שלוש פעמים אותו הדבר?". ענה לו הרב "חז"ל אמרו "הכל בידי שמים חוץ מיציאת שמים" (ברכות לג ע"ב) - החנות וההצלחה זה הקב"ה קובע, ואילו תורה ומצוות ומעשים טובים ויראת שמים אלו הם דברים שאתה עושה!".

ואז הרב הדבר אצל יעקב - יעקב מדבר על מה שתלוי בו וזה שלא ילמד ממעשיו הרעים של לבן, לכן רש"י פירש כוונת אומרו "ושבתי בשלום" כך, ולא שיחזור מבחינה פיזית בשלום, כי זה לא תלוי בו אלא בקב"ה.

"מיד מלכים"

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

השדוך שהגיע מותר

בפרשת השבוע שלנו מופיע ענין הותר, מהאמא הגדולה שלנו, שמלמדת אותנו משהגם בותר, שהנניקה לנו בגניטיקה ענין הותר, ולנו נותר רק לפענח את הנסיקה, רק להעצים את החלק שקנים בנו, ולדעת לותר. לא צריך להאריך בענין הותר של רחל אמנו פלנו מכירים ויודעים.

אבל חשוב לפתח בנקודה חשובה שרבים לא מודעים לה בענין הותר, שעקר הותר זה בלי לצפות לתמורה. בלי לצפות שגם יותרו לי, בלי לצפות שיפרגנו לי, בלי לצפות שיאריכו את הותר, פי מי שמצפה, עליו נאמר 'גדל הצפיה כך גדל האקציה'. לדעת לותר כי רק טוב אנהנו נרויח מזה באישיות שלנו בעולם הבא שלנו, ובטוח הארץ נקבל הכל... אבל הסבלנות היא הפרט החשוב.

הבה ונספר ספור מבהיל, ספר הגאון הגדול רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, שהיו בעלי מפעל שחפשו מנהלת חשבונות, פרסמו, והזמינו קבצת נשים לראיון, בהמתנה זהתה אחת בשם שרה את חברתה רבקה שגם ממתנה, והזמינו אחת אחר השניה, ורבקה מספרת שיש לה כמה ילדים בבית ובעלה

אברך שעמל בתורה, ויש להם משפנתא ולכן היא פנתה לשוק העבודה למצוא משפנת יותר גדולה ממנה שיש לה היום, וככה שרה מספרת על עצמה שהיא גם רוצה להתקדם, אבל היא גם מחפשת זוג, וככה החליפו מספרים, ושרה נקנסה לראיון.

בראיון בני הזוג בעלי המפעל התפעלו מאד מהיכולות של שרה ורצו לקבל אותה לעבודה, רק מפאת שהזמינו כמה נשים אז יעשו גם להם ראיון, אבל בלבם גמלה ההחלטה, כאמת סימו את יום הראיונות, ומצאו שהמבכרת והמקשרת והמתאימה מבחינתם הייתה שרה, התקשרו אליה והודיעו לה שהיא התקבלה לעבודה.

ושרה מספרת שבאותו רגע היה לה מלחמה, מצד אחד היא מאד רוצה את העבודה כי בדתה להקים בית של תורה שיצטרך שהיא תביא את לחמם בכבוד, ומאידך יושבת חברתה שכבר נשואה לתלמיד חכם ומטפלת בילדים רכים וזקוקים למשכנת הזו מאד, ושוב היא אומרת לעצמה אני לא לקחתי לה את העבודה ראיון את שתינו ובחרו אותי, האם אני חייבת לותר.

בלי אמר ובלי דברים הרימה טלפון למפעל, ואמרה לבעלת הבית תשמעי, המשיך בעמוד האחרון

באותו יום שהתראיתי אצלך הייתה עוד אחת בשם 'רבקה' את זוכרת, היא אמרה לה כן, למה את שואלת? ענתה 'שרה' הייתי רוצה שתקבלי אותה לעבודה במקומי, שואלת בעלת הבית את שרה מדוע? מצאת מקום עבודה אחר? השיבה שרה בשלילה, לא מצאתי, אבל חברתי זקוקה יותר לקסף ממני, אני ישמח אם תקחי אותה היא ממש מקשיבת. אמרה לה בעלת המפעל אני נבדק שוב אותה, אבל את בטוחה את תפסידי את העבודה לגמרי, אמרה אני יודעת אבל אני מעדיפה כך. וכך הנה שבעלת הבית הזמינה את גברת 'רבקה' להאיון שוב, והכניסה אותה להיות מנהלת חשבונות.

ושבועים לאחר ש'רבקה' התחילה לעבד כמנהלת חשבונות באותו מפעל, 'שרה' סגרה וורט והתארכה בשיעה טובה עם... הן של בעלת המפעל, ובנדונייה הבטיחו בעלי המפעל 50% מהרווחים כבר מהחתימה לבני הזוג, התברר שבעלת המפעל הינה לה בן מאד מקשר ונעים הליכות וכן תורה של ממש, שחפשו עבורו שדוך מתאים, וכאשר בני הזוג ראו את התורה הענק של 'שרה' שמוכנה לותר בשביל שחברה שלה שיש לה בית של תורה תוכל לפרנס את ביתה ברוח, בקשו להציע את בנם היא נפגשה, ומשם הפל היסטוריה, מה פח הגדול של ותור, וכדברי מין רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי מי שפותר מפסיד. שבת שלום ומבשר!

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

זעמך כולם צדיקים (ישעיה ס' כ"א) שלום לעם ישראל היקרים והחביבים!

מוקדם, כיון שראו שנחנק ונשנק וליבו כמעט נדם. אמר להם יצאתי החוצה וראיתי דבר ששנים היה לי כואב, חברי הטוב רצה לבנות וכמעט קיבל התקף לב, ששכניו שנים רבות התנגדו מאוד לדבר, וכשיצאתי ראיתי שאף פעם לא מאוחר. שמתי לב שהחבר בונה יחידת דיור מאוד מוגדלת, ושהכל בנוי בצורה מפוארת, ופתאום הרגשתי עם שמחת החבר, שהכל לפתע עובר, ואיך שהאוויר לנשמתו ברוך ה' מיד חוזר. נזכה תמיד לשמחה שחחה אמיתית עם חברינו, ועל ידי זה משיח צדקנו.

נשאלתי מאת צורבא מרבנן, ששמיעת הקו עושה אותו רענן, שפעמים שרואים בספרי הקדמונים, איך את עמיתיהם הפוסקים הם תוקפים, ופעמים גם בלשון של קינטור, וכאן רק מתחיל הסיפור, ושואל איך להתייחס לזה הדבר, לכל מה שבספר נאמר.

אמרתי לאותו תלמיד חכם צעיר, שאת תשומת לבו באתי להעיר, שהחפץ חיים (כלל ח' באר מים חיים ס"ק כ"ג) מתייחס לשאלתו, ושיזכה שהלכה תהיה כמוותו. שפעמים כותב חכם דבר שאינו מוסכם, ודבריו לא נאמרו לפי כולם, ורצו שהקוראים יעיניו בעמקות יותר בדיון, וכך את ההלכה יוכלו יותר להבין, שמה שכתוב בספר אינו דבר מוחלט, אלא יש דעות חולקות ולא רק אחת. וכדי שלא יסמכו הציבור על כל מה שכתוב ויצא מזה מכשול, לכן דחו את דבריו בתוקף גדול, שידעו שיש עוד צדדים לזו ההלכה, ויעיניו בה ותבוא עליהם ברכה. וכל כוונתם היא לשם שמים, להאיר ולפקוח לנו את העינים.

ולסיום אקיים את מה שנתבקשתי, ושצריך לעשות זאת מעצמי הרגשתי, לחזק את מידת העין הטובה על עם ישראל, ויהי רצון שבקרוב ממש נזכה לבנין אריאל.

הרב נח פלאי זצ"ל היה משיגה בשיבה הקדושה ישיבת חברון, והיה מקרין מאישיותו לתלמידיו המון. לפעמים באמצע השיעור היה הרב מתקשה לנשום, כי מחלת האסטמא איימה את גרונו לחסום. מיד היה הרב יוצא לבחוף לשאוף אויר, וכך את הנשימה מנסה להחזיר, ורק כעבור 20 דקות שהסדיר את נשימתו, חוזר היה למסור את דבריו ותרותו.

פעם אחת באמצע שיעור הרגיש שקשה לו לנשום, ואחרי דקה שוב חזר לשיעור פתאום. שאלו אותו תלמידיו איך חזר כל כך

פניני הדף היומי

מאת הרב"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

האם מותר לפתוח את קבר המת

אי אתם רשאים לנוולו (בבא בתרא דף קנ"ד)

בסוגייתנו מובא מעשה שאירע בעיר בני ברק במי שמכר את הנכסים והקרקעות של אביו, ולאחר מכן נפטר המוכר ועדיין לא הגיעו הנכסים לידי הלקוחות וכעת באו הלקוחות לתבוע ולקבל את הנכסים מיד היורשים והראו שיש להם שטר מכירה אלא שבני המשפחה טענו שבשעת המכירה הוא היה קטן ולכן המכירה שלו לא חלה, והלקוחות טענו שהוא כבר היה גדול.

ובאו לדין תורה אצל רבי עקיבא שהיה הרב של בני ברק ושם הוא התגורר (סנהדרין דף לב'), ושאלו אותו האם מותר להם לפתוח את הקבר ולבדוק האם כבר הגיע לגדלות על ידי בדיקת כמה סימנים בגוף, ואמר להם ר' עקיבא שאין להם רשות לפתוח את הקבר משום שיש בכך ניוול וביזוי המת, ועוד שאחר פטירת האדם גם אם היו סימנים בגופו הם עשויים להשתנות מהמצב הקודם.

והנה מרן הבית יוסף (יורה דעה סימן שפ"ג) הביא מה שכתב בספרו בהלכות אבילות שאין מעבירין את המתים מקברן לקבר אחר והטעם משום שהמת חושב שבאים שוב לרדן אותו על מעשיו, ובלשון ההלכה נקרא חרדת הדין ולכן פסק מרן בשולחן ערוך סעיף ז' שאסור לפתוח קבר המת בכדי לבדוק אם הוא היה גדול בשעת פטירתו. והקשו האחרונים שאם כן מדוע בסוגייתנו לא מבואר שמתעם זה ר' עקיבא אסר לפתוח את הקבר של המוכר משום חרדת הדין, אמנם בשו"ת שבות יעקב חלק ב' סימן קג' ביאר שכל זמן שאין מוציאים את המת מקברו אלא רק פותחים את הקבר לא שייך הטעם של חרדת הדין ולכן לא הובא טעם זה בסוגייתנו, והובאו טעמים וסיבות אחרות, עוד מבואר בפוסקים (שו"ת נודע ביהודה יורה דעה סימן פט') שהטעם של חרדת הדין שייך דווקא בתוך יב' חודש מפטירתו שלאחר מכן כבר נתעכל הבשר של המת, וכן מצינו בפוסקים שישנם מקרים שאפשר להקל לפתוח את הקבר אף להעביר את המת כגון שקברו אדם צדיק ליד אדם רשע, וכן שרוצים להעביר את הנפטר מקברו ליד קבר משפחתו, וכן לגבי תינוק שנפטר כמה ימים לאחר שנולד שנפסק בשולחן ערוך (יורה דעה סימן רס"ג סעיף ה') שמלין אותו סמוך לקברו וקוראים לו שם כמובא בתשובת הגאונים, ואם קברו ולא מלו אותו האם מותר כעת לפתוח את הקבר שלדעת חזון איש (אבילות סימן כב' סעיף לח') אין היתר, ובחזון עובדיה אבילות (חלק א' עמ' שפח') הביא דברי הפוסקים שהעלו להקל ובפרט שמדובר בסמוך לפטירתו.

שבת שלום!!

ניתן לרכוש במחזור מיוחד את הדיסק אונקי של הרב"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס כשפה ברורה והוטא ושיעורים בהלכה. וכן להשתתף בהוצאת סדרת ספרים ברני ממוזנת בנושאים אקטואליים (יש אפשרות להנצחות) ליצירת קשר בפלאפון 0527630352 כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה היום בטלפון 0559302668

Advertisement for 'המסעדה' (The Restaurant) featuring a photo of a buffet table with various dishes. Text includes: 'מסעדה', 'מפגש עם מסעדת החסד פתח תקוה תחת לימנטי יאאל', 'כל הרווח יילכד עבור אית כפת הבנות בסנסנות והחסד', 'תנו לנו את האפשרות לנאכל עוד ילד רעב', and 'לתרומות חייגו: 03-8000770'.